

472.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 lipca 1922 r.

o rozszerzeniu granic miasta Krzepic.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Krzepice, powiatu częstochowskiego włącza się wsie Kuków i Kuźniczkę oraz grunta po rozparcelowanych folwarkach: Krzepice poduchowne; Krzepice rządowe i Kuków-wójtowstwo.

Jednocześnie wymienione obszary wyłącza się z gminy Kuźniczka.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński

473.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 lipca 1922 r.

o rozszerzeniu granic miasta Chorzele.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

Do miasta Chorzele powiatu przasnyskiego włącza się wieś Rembielinę.

Jednocześnie wyłącza się tę wieś z gminy Krzynowłoga Wielka.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 15 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamieński

474.

Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 13 czerwca 1922 r.

w przedmiocie udzielania pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 282) oraz na mocy § 18 pruskiej ustawy przemysłowej w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 22 czerwca 1861 roku (Zb. Praw str. 441) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozwolenia zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo-akcyjnym na działalność w Państwie Polskiem wydają łącznie Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

§ 2. Podania o udzielenie pozwolenia (§ 1) winny być składane do Ministerstwa Przemysłu i Handlu prócz podań zagranicznych spółek kredytowych i asekuracyjnych, które winny być składane do Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Do podania dołącza się:

- a) zalegalizowany przez właściwą zagraniczną reprezentację polską statut spółki zagranicznej z tłumaczeniem polskim i zaświadczenie odnośnej władzy zagranicznej w wyżej wskazany sposób zalegalizowane, że spółka została utworzona wedle tamtejszych ustaw;
- b) zaświadczenie właściwej zagranicznej reprezentacji polskiej, że w myśl zasady wzajemności, stwierdzonej przez wewnętrzne prawodawstwo danego ojczystego państwa, polskie spółki dopuszczane są do kredytowej, handlowej lub przemysłowej działalności narówni z tamtejszemi spółkami;
- c) zalegalizowany przez właściwą zagraniczną reprezentację polską odpis postanowienia walnego zgromadzenia akcjonariuszów zagranicznej spółki z tłumaczeniem na język polski o wysokości kapitału, przeznaczonego wyłącznie na działalność w Państwie Polskiem;
- d) zobowiązanie, że zagraniczna spółka przy wykonywaniu swojej działalności w Państwie Polskiem stosować się będzie do ogólnie obowiązujących ustaw w Państwie Polskiem i do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zagraniczna spółka powinna zastosować się do warunków następujących:

- a) używać w Państwie Polskiem wraz z firmą dodatku wskazującego kraj, w którym spółka ma swoją główną siedzibę;
- b) ustalić siedzibę przedstawicielstwa spółki w Państwie Polskiem;
- c) wyznaczyć dla całego przedsiębiorstwa w Państwie Polskiem przedstawicielstwo, złożone z jednej lub więcej osób, mających stałe miejsce zamieszkania w siedzibie przedsta-

wicielstwa, które będą reprezentantami spółki wobec wszelkich władz i osób; przedstawiciele ci winni mieć każdy z osobna nieograniczone pełnomocnictwo dla wszystkich spraw, odnoszących się do działalności spółki w Państwie Polskiem;

- d) prowadzić oddzielną w języku polskim księgowość dla działalności swojej w Państwie Polskiem;
- e) ogłaszać bilanse spółki tak z całej działalności, jak i z działalności w Państwie Polskiem i wezwania na walne zgromadzenia akcjonariuszów;
- f) przysyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu i do Ministerstwa Skarbu: 1) zalegalizowane przez właściwą zagraniczną reprezentację polską odpisy protokołów walnych zgromadzeń akcjonariuszów; 2) po dwa egzemplarze bilansów i sprawozdań rocznych, tak z całej działalności, jak i z działalności w Państwie Polskiem przed upływem 3 miesięcy od daty walnego zgromadzenia akcjonariuszów, które sprawozdanie i bilans zatwierdziło;
- g) zawiadamiać Ministerstwo Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o przystąpieniu do likwidacji spółki i jej ukończeniu;
- h) spółki asekuracyjne mają pozatem składać kaucje, której wysokość i sposób lokaty określili specjalne rozporządzenie.

§ 5. Podczas działalności swojej w Państwie Polskiem zagraniczne spółki obowiązane są wyjednać zezwolenie władz polskich (§ 1):

- a) na powiększenie lub zmniejszenie kapitału przeznaczonego na działalność w Państwie Polskiem;
- b) na emisję obligacji, opartych na majątku spółki w Państwie Polskiem;
- c) na złączenie się (fuzję) z inną spółką akcyjną lub przedsiębiorstwem;
- d) na zmianę siedziby przedstawicielstwa spółki w Państwie Polskiem;
- e) pozatem spółki asekuracyjne mają przedstawiać do zatwierdzenia warunki polisowe, a w dziale ubezpieczeń życiowych również taryfy, podstawy matematyczne i wszelkie zmiany w planie technicznym, i wreszcie zawiadamiać o wszelkich innych zmianach w statucie spółki.

§ 6. Pozwolenie na działalność w Państwie Polskiem może być wydane na cały statutowy okres trwania zagranicznej spółki lub też na krótszy okres czasu.

Każde przedłużenie tego czasokresu, na który rozciga się pierwotne pozwolenie, każde utworzenie nowej filji, która w pozwoleniu nie jest objęta, zamierzone rozszerzenie lub zmiana działalności spółki w Państwie polskiem podlega nowemu zatwierdzeniu tych władz, które wydały pierwotne pozwolenie (§ 1).

§ 7. O udzieleniu zezwolenia i warunkach jego oraz zmianie reprezentantów i miejscu ich zamieszkania i wogóle wszelkie ogłoszenia nakazane niniejszem rozporządzeniem spółka winna zamieszczać na

własny koszt w „Monitorze Polskim” i w dwóch innych pismach polskich według wyboru walnych zgromadzeń akcjonariuszów spółki.

§ 8. W ogłoszeniu (§ 7) winno być podane:

- a) firma spółki, b) jej siedziba prawna, c) siedziba przedstawicielstwa w Państwie Polskiem, d) kapitał zakładowy spółki ze wskazaniem, czy wpłacony w całości, ewentualnie w jakiej części, e) kapitał przeznaczony na działalność w Państwie Polskiem, f) przedmiot przedsiębiorstwa, g) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania przedstawiciela, h) inne dane ze statutu, których ogłoszenie będzie uznane przez Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu za wskazane.

§ 9. Zagraniczna spółka podlega co do działalności swojej w Państwie Polskiem właściwości sądów polskich i będzie pozywana w osobie swego reprezentanta.

§ 10. Przy udzielaniu pozwoleń zagranicznym spółkom na działalność w Państwie Polskiem, jak również i w swojej działalności w Państwie Polskiem spółki te podlegają wszelkim prawom, przepisom i rozporządzeniom, obowiązującym w Państwie Polskiem.

§ 11. Spółka winna opłacać wszelkiego rodzaju podatki, należności i opłaty stosownie do obowiązujących w Państwie Polskiem ustaw i rozporządzeń.

§ 12. Po uzyskaniu pozwolenia na działalność spółka obowiązana jest zarejestrować się we właściwym sądzie i z chwilą wpisania do rejestru handlowego może rozpocząć swoją działalność.

§ 13. Pozwolenie na działalność wygasa: jeżeli spółka nie rozpoczęła faktycznie działalności w Państwie Polskiem w terminie, określonym w pozwoleniu, a w braku takiego postanowienia, w terminie 6-miesięcznym od daty ogłoszenia pozwolenia w Monitorze Polskim; jeżeli spółka przestała prawnie istnieć w swoim państwie lub straciła prawo zarobkowania lub dysponowania swoim majątkiem, względnie jeżeli minął czas, na przeciąg którego pozwolenie było wydane; spółka winna natychmiast przystąpić do likwidacji swoich interesów w Polsce.

§ 14. Wskazani w § 1 ministrowie mogą ograniczyć ewentualnie cofnąć pozwolenie:

- a) jeżeli państwo spółki co do przestrzegania wzajemności (§ 3 lit. b) wprowadzi zmianę ujemną dla spółek polskich;
- b) jeżeli spółka dopuszcza się przekroczeń niniejszego rozporządzenia, statutu swego lub praw i przepisów, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 15. Spółki, które przed dniem 1 listopada 1918 r., mając siedzibę w jednym z państw rozbiornych, ale poza obecnym obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywały i jeszcze obecnie wykonywują

swoją działalność na tym obszarze, będą uprawnione do działalności w granicach Rzeczypospolitej tylko na podstawie pozwolenia, przewidzianego w § 1 niniejszego rozporządzenia; spółki te tracą prawo do działalności na obszarze Rzeczypospolitej w razie niewniesienia podania, przewidzianego w § 2, w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz w razie odmownej decyzji na podanie takie, wniesione w powyższym terminie.

Co do obszarów, na których objęcie władzy przez Państwo Polskie nastąpiło po dniu 1 listopada 1918 r., przepis powyższy stosuje się również do tych spółek, mających siedzibę w Państwie rozbiornym, które rozpoczęły swą działalność na owych obszarach po dniu 1 listopada 1918 r.

§ 16. Spółki, które przed dniem 1 listopada 1918 r., mając siedzibę poza obecnym obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, rozpoczęły działalność na tym obszarze na podstawie pozwoleń, udzielonych im przez Państwa rozbiornicze, jako spółkom zagranicznym, mają prawo działać w Państwie Polskim i nadal, o ile w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zobowiążą się do zachowywania warunków, wskazanych w art. 3 — 12 niniejszego rozporządzenia i zastosują się do nich w ciągu następujących 6 miesięcy.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

Minister Skarbu:

Michalski

475.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 22 czerwca 1922 r.

w przedmiocie opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału przeznaczanego do działalności w Państwie Polskiem.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) zarządza się:

L

Moc obowiązującą przepisów następujących:

- 1) paragrafu 5 austriackiej ustawy z dn. 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. № 171) — w brzmieniu ustalonym artykułem 2 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 218) — z wyłączeniem słów „w akcjach i obligacjach”,

- 2) §§ 7, 8 i 11 powołanej w punkcie 1 ustawy, o ile dotyczą należności, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczanego do działalności w kraju,

- 3) zdania trzeciego uwagi 3 do pozycji 1 a, b. taryfy stemplowej niemieckiej,

- 4) ustępów drugiego i trzeciego artykułu 3 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 218) rozciąga się niniejszem na cały obszar Rzeczypospolitej.

Dla zakresu opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczanego do działalności w Państwie Polskiem, rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązująca:

- 5) zdania drugiego, ustępu pierwszego § 43 oraz ustępu trzeciego § 60 austr. ustawy należnościowej z dn. 9 lutego 1850 r., (austr. Dz. u. p. № 50),

- 6) ustępu 3 § 2 rozporządzenia austr. Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1916 r., (austr. Dz. u. p. № 431), wydanego na podstawie austr. ces. rozp. z dn. 10 października 1914 r. (austr. Dz. u. p. № 274).

II.

W § 5 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. № 171) ulegają skreśleniu słowa: „w akcjach i obligacjach”.

III.

Ustala się tekst jednolity postanowień ustawowych w przedmiocie opłat stemplowych, które mają płacić zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału, przeznaczanego do działalności w Państwie Polskiem (punkt 3 artykułu 6 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), zawierający zarazem przepisy wykonawcze. Tekst ten obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i brzmi jak następuje:

„§ 1.

[§ 5 austr. ustawy z dnia 18 września 1892 r. (austr. Dz. u. p. Nr. 171); zdanie trzecie uwagi 3 do pozycji 1 a, b. taryfy stemplowej niemieckiej].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która otrzymała pozwolenie na działalność w Państwie Polskiem (§ 1 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1922 r. — Dz. U. R. P. № 52 poz. 474 oraz § 15 tegoż rozporządzenia), winna uiścić opłatę stemplową w wysokości 5% od kapitału, przeznaczanego do tej działalności (punkt c) § 3 powołanego rozporządzenia).

§ 2.

[art. 3 ustawy z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 218); zdanie trzecie uwagi 3 do pozycji 1 a, b. taryfy stemplowej niemieckiej].

Zagraniczna spółka akcyjna lub komandytowo-akcyjna, która podczas działalności swojej w Pań-